

Zsolt 22,26-32

Rólad szól dicséretem a nagy gyülekezetben, teljesítem fogadalmimat az istenfélők előtt. Esznek az alázatosak, és jóllaknak, dicsérik az URat, akik őt keresik. Szívetek legyen vidám mindenkor! A föld legvégéig mindenkinek eszébe jut az ÚR, és megtérnek hozzá, őelőtte borul le a népek minden nemzetsége. Mert az ÚR a királyi hatalom, ő uralkodik a népeken. Csak előtte borulnak le a földi hatalmasságok, térdet hajt előtte minden halandó, aki nem tudja életét megtartani. Az utódok szolgálják őt, beszélnek az Úrról a jövő nemzedéknek. Jönnek, és a születendő népnek hirdetik majd, hogy igaz, amit ő tesz.

Péld 5

Fiam, figyelj bölcsességemre, hallgasd meg értelmes szavaimat! Maradj megfontolt, és ügyelj, hogy ajkad okosan szóljon! Mert színméz csepeg a más asszonyának ajkáról, és ínye simább az olajnál. De a végén keserű lesz, mint az üröm, éles, mint a kétélű kard. Lábai a halál felé visznek, léptei a holtak hazájába tartanak. Nem az élet ösvényét járja, téves úton jár, és maga sem tudja. Most azért, fiaim, hallgassatok rám, ne térjete el attól, amit mondok! Messze kerüld el az ilyen nőt, ne közelíts háza ajtajához, különben másoknak kell adnod méltóságodat, és éveidet a kegyetleneknek; bitorlók élnek föl életerődöt, és kereseted idegen házába kerül. Nyögni fogsz majd a végén, amikor tönkremegy tested és életed. És ezt mondod: Miért is gyűlöltem az intést, miért utáltam szívből a feddést? Miért nem hallgattam tanítóim szavára, miért nem figyeltem oktatóimra? Kis híján csúfos bukás lett a részem a nép és az egész gyülekezet előtt. A magad kútjából igyál vizet, és csörgedező vizet a magad forrásából! Ne folyjanak forrásaid az utcára, és patakjaid a terekre! Egyedül tiéd legyenek, ne oszd meg másokkal! Legyen forrásod áldott, és örülj ifjúkorodban elvett feleségednek. Szerelmes szarvasünő és kedves őzike ő, keblei gyönyörködtetnek mindenkor, szerelmétől mindig mámoros leszel. Miért mámorosodnál meg, fiam, a más asszonyától, miért ölelnéd idegen asszony keblét? Hiszen az ÚR látja az ember útjait, és figyel minden lépését. Saját bűnei fogják meg a bűnöst, és saját vétkei kötik meg. Meghal az ilyen, mert nem fogadta meg az intést, és a sok bolondság megmámorosította.

Maga a felolvasott fejezet is egy rövid prédikáció, amiben a Példabeszédek egyik fő témájáról, ami többször is visszatér a könyvben

esik szó. Ezek a fő témák – a teljesség igénye nélkül: Az Istenfélelemre és bölcsességre, annak keresésére és követésére buzdítás; óvás az izákosságtól; óvás a lustaságtól és az abból fakadó tétlenségtől; és végül óvás a paráznaság veszélyeitől.

Egyértelműen szabadosabb a mai (nyugati) társadalmunk a szexualitás terén, s sokak szemében el is veszítette a testi szerelem minden szentségét, és csupán egy stresszoldó testgyakorlássá vált, ugyanakkor a veszélyei az erkölcs nélküli testiségnek semmit nem változtak azóta, amióta megírták a Példabeszédek könyvét.

Mik ezek a veszélyek, amikről a szerző ír? Csábítás, rabul ejtő szenvedély, szexfüggőség, magányossá és (érzelmileg) kisemmizetté válás.

Mire való valójában a testi szerelem? Erről szól a fejezet második fele: Arra, hogy házastársaddal fejezzétek ki, és erősítsétek meg ezen a módon az egymás iránt érzett szerelmeteket.

A legtöbben tudjátok, hogy többféle szeretetnyelv létezik, s ezek közül egyik a testi érintés. Ez van, akinek inkább elsődleges, van, akinek nem annyira, s inkább másban éli meg a szeretetet. (Pl. a minőségi időben, az ajándékokban, a dicséretben vagy az apró szívességekben) Ebből adódóan a szex sem mindenkinek egyformán fontos szerepet tölt be az életében. Van, akinek nem okoz nehézséget az, hogy tartózkodjon tőle, más meg kínlódik ugyanettől. De a legtöbbünknek azért nagyon is fontos, hogy a testi érintés nyelvén is kifejezzük a szerelmünket, és hogy ezt meg is kapjuk viszont. Ennek a legkitalibb formája a testi szerelem, a szeretkezés. Ebből azt láthatjuk, hogy Isten a testi szerelmet nem a magunkra figyelés, hanem a másik megajándékozására adta. Abban rejlik egy normális, szerelemből, a szerelmesével szeretkező ember legnagyobb öröme, ha a másinak örömet tud okozni.

Ez az, ami leginkább elfelejtődik, amikor a mi kultúránk beszél a szexualitásról. Beszél a különböző technikákról, védekezésről, „alternatív” szexuális viselkedésmódokról (régén ezeket perverzióknak hívták), de nem beszél arról, hogy a szexualitásnak a szerelem kitalibb formájának kell lennie. Akkor van helyén és akkor van rendben, ha ez a másik fél alapos megismerésén alapul, és mindkettőnk hosszú (és nem csak rövid) távú hasznára is, azaz a kapcsolat megerősítésére szolgál. És ebbe még az is beletartozik, hogy ott van az a biztonságos tér, a két ember egymás iránti elkötelezett szeretetének a tere, amibe

esetleg még egy harmadik aprócska ember is megérkezhet, azaz gyermek foganhat.

Sajnos a mi kultúránk nem csak a végletekig fokozza a szexuális vágyat, de közben a felnőtté érés idejét szintén a végletekig kitolja. Ebből adódik az, hogy egyszerre válik valaki a régebbi koroknál hamarabb (a jó táplálkozás és egészséges életkörülmények miatt) szexuálisan éretté, és tolódik a házasság ideje egyre későbbre.

De ebből még nem kell feltétlenül annak következnie, hogy elsekélyesedjen és csupán a saját ösztön-feszültségünk kielégülésének eszközévé váljon a szex, vagy a másik ember. Mint a felolvasott igéből láthattuk, nem új a kísértés, már József is átélte Potifár házában... Meg lehet benne maradni hűségesebbnek. Viszont lehet, hogy ez a legnagyobb kihívása a mi korunknak. Egy füves cigire valószínűleg jóval könnyebb azt mondani, hogy „köszöni nem élek vele”, vagy egy telefont is könnyebb letenni, még ha már csak 3 pont is választ el a szintlépéstől, mint a szex terén megélni ezt a hűséget Isten felé, a jövőendő házastársam felé.

Amikor rengeteg kutatás és kísérletezés után elkészítettem életem első íját, nagyon büszke voltam rá. (Akkoriban nem volt egyszerű sem az információhoz, sem az anyagokhoz hozzájutni. Íjat készíteni meg ma sem egyszerű.) S meglátogatott minket a feleségem nagybátyja, megmutattam neki az íjat, mire ő, azt gondolva magáról, hogy tudja mit csinál (a feleségem családjának a férfi tagja mindenben ezt gondolták magukról), megpróbálta felajzani az íjat. És mivel fordítva tartotta, s ráadásul még úgy is rosszul, eltörte az íjam. Bár több évtizede történt, de még azóta sem tudtam teljesen feldolgozni 😊

Miért mondtam el ezt a történetecskét? Azért, mert mind azt hisszük, hogy a szex területén tudjuk, hogy mit csinálunk, közben pedig az emberi szexualitásunk egy olyan finom és elegáns, és tudást, vagy inkább bölcsességet igénylő valami, mint egy íj. Ha rosszul nyúlsz hozzá, akár a magadéhoz, akár a másikéhoz, egy életre tönkre teheted.

Légy türelemmel, engedd, hogy Isten szava, Lelke vezessen és az igaz elkötelezett szeretet, ne az ösztönök, vagy a nemi hormonjaid.